

بریتانیای صغیر

اسکانلند پس از بریتانیا

بخش اول

این هفته گزارش مجله «سندایتامز» به نقل از مشاوران سلطنتی بریتانیا که وحشت ملکه الیزابت دوم از استقلال اسکاتلند را عیان می‌کرد، تبدیل به موضوع بحث اغلب انگلیسی‌زبان عالم شده است، چه خود انگلیسی‌ها و اسکاتلندی‌ها و چه ولزی‌ها، ایرلندی‌های شمالی، کانادایی‌ها و استرالیایی‌ها، یعنی مستعمرات سابق پادشاهی متحد که حالا در آستانه فروپاشی قطعی قرار گرفته و این ملت‌ها چشم انتظار خلاص شدن از یوغ سلطنت خاندان ویندسور هستند طبق آخرین شنیده‌ها از کاخ باکینگهام، ملکه بشدت درباره چشم‌انداز استقلال اسکاتلند نگران بوده و خواستار اطلاع‌رسانی روزانه درباره فعالیت‌های کمپین جدایی اسکاتلند از انگلیس شده است. این در حالی است که حدود یک هفته تا فرانودم جدایی اسکاتلند از پادشاهی متحده (پنجشنبه ۱۸ سپتامبر) باقی مانده است و در این فاصله حتی نتایج نظرسنجی‌های YouGov که حاکیمت انگلیس مثل یوگوو (YouGov) نیز نشان می‌دهد دست‌کم ۵۱ درصد از پرسش‌شوندگان اسکاتلند با جدایی از انگلیس موافق هستند و ۴۹ درصد به استثنای رای‌دهندگانی که هنوز تصمیمی نگرفته‌اند از کمپین حامیان یکپارچگی حمایت می‌کنند. مقام‌های دولتی اسکاتلند از «حزب ملی اسکاتلند» که همه‌پرسی به ابتکار آنان انجام شده است، استدلال می‌کنند استقلال از بریتانیا این منطقه را از سیاست‌های ریاضتی لندن و هزینه‌های نظامی غیرضروری رهایی می‌بخشد، اگر م‌ک‌ها (لقب ساکنان اسکاتلند) رای به استقلال بدهند، این منجر به مذاکراتی پیچیده برای تعیین چگونگی جدایی استقلال از پادشاهی متحده خواهد شد که تبعات اقتصادی، سیاسی و نظامی بسیاری برای ادینبورو و لندن خواهد داشت. در این میان مقامات لندن هرازگاهی با اظهار نظرهایی تهجایی سعی می‌کنند اوضاع را به نفع خود درآوند اما هر بار تهدیدهای غیرمنتظرمان آتش استقلال‌طلبی اسکاتلندی‌ها را شعله‌ورتر می‌کند. مثلاً د میلیون، رهبر حزب کارگر انگلیس ادعا کرده در صورت موافقت اکثریت اسکاتلندی‌ها با استقلال در همه‌پرسی آتی، ممکن است گاردهای مرزی در مرز ۹۵ مایلی انگلیس-اسکاتلند معتر شوند،او در گفت‌وگو با «سکانیش دیلی» در واکنش به سخنگوی کمپین موافقان استقلال اسکاتلند که گفته است هیچ پست مرزی میان اسکاتلند مستقل و دیگر نقاط انگلیس وجود نخواهد داشت هشدار داده است: «گو شما مرزا را نمی‌خواهید، به ماندن در انگلیس رای دهید». قبل از این اظهارات میلیبند، سخنگوی وی گفته بود انگلیس مسؤولیت تدابیری با هدف تضمین امنیت مرز طرف خود را برعهده خواهد گرفت. در مقابل سخنگوی استقلال‌طلبان نیز پاسخ داده بود: «بن اقدام کمپین مخالفان برای ترساندن مردم با هدف چشم‌پوشی از فرصت بی‌نظیری که برای به دست گرفتن سرنوشت‌مان به دست آمده، صورت گرفته است.» در همین حال تسنیم به بررسی ابعاد جدایی اسکاتلند از انگلستان پرداخته است:

■ جدول زمانی استقلال چگونه خواهد بود؟

اگر اسکاتلند به استقلال رای دهد، پارلمان این کشور به سرعت مذاکرات را با کشور مادر برای کسب استقلال ۲۴ مارس ۲۰۱۶ – تاریخی که توسط الکس سالمون، وزیر اول اسکاتلند انتخاب شده است- آغاز خواهد کرد. پس از رأی استقلال انتظار می‌رود سالمون «تیم مذاکره‌کنندگان اسکاتلند» را در عرض یک هفته انتخاب کند. تیم مذاکره‌کننده برای دستیابی به یک توافق اساسی و جامع با دولت انگلستان تلاش خواهد کرد. زمانی که تمام مسائل حل شدند، توافق نهایی شده و در روز استقلال اسکاتلند در مارس ۲۰۱۶ توسط دولت‌های اسکاتلند و پادشاهی متحده امضا خواهد شد. اسکاتلند پس از مارس ۲۰۱۶، باید درباره تداوم عضویتش در اتحادیه اروپا و ناتو نیز به توافقی دست پاید. تمام ۲۸ عضو اتحادیه اروپا در پایان سال ۲۰۱۴ نشستنی برگزار خواهند کرد تا مذاکره درباره آینده اسکاتلند را آغاز کنند. به نوشته گاردین، مذاکرات درباره تداوم عضویت این کشور در ناتو و اتحادیه اروپا نیز هم «پیچیده» و هم «زمان‌بر» خواهد بود. اولین انتخابات پارلمانی در اسکاتلند مستقل در ۵ مه ۲۰۱۶ انجام خواهد گرفت. پارلمان به روال سابق ۱۲۹ عضو داشته و در بنای کنونی پارلمان اسکاتلند جای خواهد داشت.

■ اسکاتلند چه سازمان‌هایی تأسیس کرده و به چه سازمان‌هایی خواهد پیوست؟

اسکاتلند باید اداره پست خود را تأسیس کند. پیشنهاد شده این اداره در اختیار دولت قرار گرفته و به صورت ملی اداره شود. این کشور دیگر سهمی در بی‌بی‌سی نخواهد داشت، حتی اگر به برنامه‌ها و خدمات آن دسترسی داشته باشد، بنابراین سرویس خبرسانی اسکاتلند (اس‌بی‌اس) را بنا نخواود کرد که آن نیز در اختیار دولت خواهد بود. این کشور همچنین باید برای پیوستن به گروه بانک جهانی، سازمان تجارت جهانی، صندوق بین‌المللی پول و نیز سازمان همکاری‌های امنیتی و اقتصادی اروپا درخواست ارائه دهد.

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

بریتانیای بزرگ و شمالی

تلاش آمریکا برای تصاحب وزارتخانه‌های امنیتی

دولت جدید عراق متولد شد

کابینه جدید عراق دوشنبه‌شب پس از به تأخیر

افتادن‌های متعدد و رایزنی‌های گسترده با شرکت

۲۸۹ نماینده پارلمان، رأی اعتماد گرفت و جز ۴

وزیر، تکلیف باقی وزرا مشخص شد. تعیین تکلیف

۴ وزارت دفاع، کشور، آب و زنان به روزهای آینده

موکول شد. در همه روزهایی که گروه‌های سیاسی

برای نهایی شدن لیست کابینه در حال رایزنی بودند،

نقش و دخالت آمریکا و انگلیس کاملاً مشهود بود.

واشنگتن کیفیت چیدمان کابینه را برای خود بسیار

مهم می‌دانست و در این میان همه سعی خود را برای

در اختیار گرفتن چند وزارتخانه از جمله وزارتخانه‌های

امنیتی به کار گرفت. منابع نزدیک به حیدر العبادی،

نخست‌وزیر عراق به روزنامه الاخبار لبنان گفته‌اند،

آمریکا و نمایندگانی از سازمان ملل در همه جلسات

رایزنی احزاب سیاسی با یکدیگر حضور داشتند. میزان

دخالت‌های آمریکا در روند تشکیل کابینه به حدی

رسید که سفارت آمریکا در بغداد تیمی به ریاست

استفان بیکرافت، سفیر آمریکا در عراق، تشکیل داد تا

به بررسی چیدمان کابینه بپردازد. تلاش آمریکا برای

۲ وزارتخانه کشور و دفاع از سوی برخی نمایندگان

پارلمان نیز تأیید شده بود. بنا به نظر مقامات سیاسی

عراق، اصرار مقامات واشنگتن بر ساختار دفاعی عراق

که در این دو وزارتخانه عینیت می‌یابد، در جهت

اطمینان‌بخشی به بخشی از نیروهای ایل سنت و کرد

و همچنین کشورهای عربی منطقه از جمله عربستان

است. از سوی دیگر، برخی گروه‌های سیاسی داخلی

عراق نیز خود اشتیاقی فراوانی برای دخالت آمریکا

داشتند، به‌گونه‌ای که بنا به گفته اضر الهخاجی از

نمایندگان پارلمان عراق، شماری از اعضای ائتلاف

نیروهای ملی به سفیر آمریکا و انگلیس اجازه دادند در

جریان همه رایزنی‌های سیاسی قرار گیرند. همچنین

«ائتلاف کردستانی» نیز در پی دخالت آمریکا در روند

انتخاب کابینه بود. به طوری که بنا به گزارش روزنامه

الاخبار لبنان، نیروهای سیاسی کرد پس از اطمینان

از ضمانت آمریکا و سازمان ملل و پس از جلسه‌ای

که در منزل نوشیروان مصطفی در سلیمانیه با حضور

گروه بین‌الملل: جان کری، وزیر

خارجه آمریکا در آستانه سفر

به خاورمیانه از جمله دو کشور

اردن و عربستان، گفت، تلاش

می‌کند «فراس‌ترین ائتلاف

ممکن متشکل از متحندان

بین‌المللی در سراسر جهان» را برای «رویارویی،

تضعیف و در نهایت شکست داعش» شکل دهد. وزارت

خارجه مصر نیز اعلام کرده است جان کری و وزیران

خارجه مصر، اردن و ۶ کشور عربی حاشیه خلیج‌فارس

و عراق، روز چهارشنبه در عربستان سعودی با یکدیگر

دیدار می‌کنند. به گفته مسؤولان وزارت خارجه مصر،

این نشست در راستای تلاش آمریکا و جان کری برای

تشکیل ائتلاف بین‌المللی ضد گروه تروریستی داعش

انجام می‌شود. باراک اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا نیز

در گفت‌وگو با شبکه تلویزیونی NBC با تأکید بر

اینکه داعش بیش از همه، کشورهای منطقه خاورمیانه

را تهدید می‌کند، بر لزوم حمایت کشورهای ترکیه،

عربستان، امارات عربی متحده و دیگر کشورها از مبارزه

با داعش تأکید کرده است. این در حالی است که در

طسول بیش از ۳ سالی که از آغاز بحران در سوریه

می‌گذرد، گزارش‌های متعددی از حمایت‌های مالی

عربستان و حضور گسترده اتباع این کشور در

نمایدگانی از آمریکا برگزار شد، حاضر به شرکت در

چیدمان کابینه عراق شدند.

■ فهرست کامل کابینه جدید عراق

لیست نهایی کابینه جدید دولت عراق که از فیلتر

نمایندگان پارلمان عراق عبور کردند، به شرح زیر است:

معاونان رئیس‌جمهور عراق:

-نوری مالکی نخست‌وزیر سابق (شیعه)

-اسامه التجیفی رئیس پارلمان سابق (سنی)

-ایاد علاوی نخست‌وزیر اسبق عراق (شیعه)

معاونان نخست‌وزیر:

-بها الاعرجی از ائتلاف همپیمانی وابسته به جریان

صدر (شیعه)

-صالح المطلک از اتحاد نیروهای ملی (سنی)

-هوشیار زیباری از ائتلاف کردستان عراق

معاون اول رئیس پارلمان:

-همام باقر حمودی از ائتلاف المواطن به رهبری عمار

حکیم معاون اول رئیس پارلمان عراق (شیعه)

پست‌های کلیدی:

-وزیر خارجه: ابراهیم الجعفری رئیس ائتلاف

همپیمانی (شیعه)

-وزیر نفت: عادل عبدالمهدی از ائتلاف همپیمانی

(شیعه)

-وزیر دارایی: روژ نوری شلواویس از ائتلاف کردستان

عراق از حزب دموکرات

پست‌های خدماتی:

-وزیر آموزش و پرورش: محمد اقبال از اتحاد نیروهای

ملی (سنی)

-وزیر آموزش عالی: حسین شهرستانی از ائتلاف

همپیمانی ملی (شیعه)

-وزیر بهداشت: عدلیه حمود (تنها وزیر زن از حزب

الدعوه وابسته به ائتلاف شیعیان)

-وزیر حمل و نقل: باقر جبر زبیدی از ائتلاف همپیمانی

(شیعه)

-وزیر کار: محمد شیاع السودانی از ائتلاف همپیمانی

(شیعه)

-وزیر برق: قاسم الفهداوی (ائتلاف نیروهای ملی

سنی)

-وزیر ورزش و جوانان: عبدالحسین عبطان از ائتلاف

همپیمانی (شیعه)

-وزیر صنایع: نصیر العیساوی

-وزیر بازرگانی: ملاس الحسینی

-وزیر امور شهرداری‌ها: عبدالکریم یونس

-وزیر مشاور در امور استان‌ها و مجلس نمایندگان:

احمد الجبوری از ائتلاف نیروهای ملی (سنی)

-وزیر علوم و فناوری: فارس ججو (اقلیت آشوری-

کلدنی)

-وزیر حقوق بشر: محمد البیاتی

-وزیر برنام‌ریزی سلمان الجبیلی